

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ความตายเหนือความตายทั้งหมดมาเพื่อพาลูกๆ กลับบ้าน ดังนั้นจงจบสิ้นภาระบาปของลูก ด้วยการจดจำระลึกถึง จงจัดการติดยึดออกจากร่างกายของลูก
- คำถาม:** พ่อได้ยินเสียงเรียกของผู้เลื่อมใสศรัทธาเมื่อพวกเขาเริ่มไม่มีความสุขแทนที่จะมีความสุข เสียงเรียกนี้คืออะไร
- คำตอบ:** เมื่อผู้เลื่อมใสศรัทธาประสบกับความทุกข์ พวกเขาจะร้องหาว่า โอ พระเจ้า พาฉันออกไปจากโลกของความทุกข์นี้ด้วยเถิด! ไม่มีความจำเป็นที่ฉันจะอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ อย่างไรก็ตาม เมื่อพ่อตอบรับเสียงเรียกนี้และมาพาพวกเขาไป พวกเขากลับร้องให้ พวกเขาพูดกับหมอว่า จงให้ยาที่จะทำให้ฉันมีสุขภาพดี
- เพลง:** ผู้อาศัยจากดินแดนไกลโพ้นได้มายังต่างแดน

โอม ซานติ พ่ออาศัยอยู่ในดินแดนไกลโพ้นและลูกๆ ก็ยังอาศัยอยู่ที่นั่นด้วย เวลานี้เหตุใดพ่อผู้หนึ่งจึงมาที่นี่ ทำไมผู้คนจึงจดจำพ่อว่า “โอ พระเจ้า ได้โปรดมา! ได้โปรดมาและพาเรากลับบ้านด้วยเถิด!” ดวงวิญญาณคือผู้ที่เรียกหาว่า จงพาฉันกลับไปสู่บ้านดินแดนแห่งการหลุดพ้นด้วยเถิด นี่เป็นเหมือนกับการเรียกหาความตายเหนือความตายทั้งหมด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนไม่รู้ว่พวกเขากำลังเรียกหาใคร พวกเขาเชื่อว่า จงปลดปล่อยพวกเราออกจากทุกความสัมพันธ์ของโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้และพาพวกเรากลับบ้านด้วยเถิด เราไม่ต้องการอยู่ที่นี้ อย่างไรก็ตามเมื่อดวงวิญญาณของบางคนออกจากร่าง พวกเขาประสบกับความทุกข์อย่างมากและคร่ำครวญอยู่ในความทุกข์ระทม ในด้านหนึ่ง พวกเขาเรียกหาบาบว่า ได้โปรดมาและพาพวกเราออกไปจากที่นี่และปลดปล่อยพวกเราออกจากร่างนี้ด้วยเถิด แต่เมื่อท่านปลดปล่อยพวกเขา พวกเขากลับคร่ำครวญอยู่ในความทุกข์ระทม พวกเขาร้องหาเช่นนั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด มีเรื่องราวของสาวตรี ภรรยาของสตัยวัน เขา(ผู้นำศาสนาแห่งความตาย) มาเพื่อนำดวงวิญญาณสามีมของเธอไป สาวตรีไม่ปล่อยให้เขาถูกพาไป เมื่อดวงวิญญาณมนุษย์กำลังจะออกจากร่าง ดวงวิญญาณไม่ต้องการที่จะจากไป เพราะมีการติดยึดกับร่างกายอย่างมาก พวกเขาจะพูดกับหมอว่า โปรดให้ยาที่จะทำให้ฉันมีสุขภาพดี ฉันไม่ต้องการออกจากร่างนี้ อย่างไรก็ตามในเวลาเดียวกัน พวกเขากลับพูดว่า โอ พระเจ้า โปรดมา! จงมาพาเรากลับบ้านพร้อมท่านด้วยเถิด นี่เป็นประเด็นที่น่าอัศจรรย์ เวลาลูกจะกลับบ้านด้วยความสุข มนุษย์ในโลกนี้มีการติดยึดกับเพื่อนฝูงญาติมิตรอย่างมาก บาบากล่าวว่า พ่อควรจะปลดปล่อยลูกออกจากเพื่อนฝูงญาติมิตรของลูกใหม่ พ่อจะพาลูกกลับไปด้วย แต่ลูกต้องหยุดจดจำญาติมิตรทุกคน ในเวลาสุดท้าย หากลูกจดจำลูกๆ ของตน ฯลฯ ลูกก็จะไปเกิดตามนั้น บาบพูดว่า พ่อจะแยกลูกๆ ดวงวิญญาณออกจากร่างกายและพาลูกกลับบ้าน แล้วลูกก็จะไม่จดจำเพื่อนฝูงญาติมิตรในเวลานั้นใช่ไหม ในเวลาสุดท้าย ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกต้องไม่กลับมาใช้ชาติเกิดที่นี่ ดังนั้นจงลืมทุกคนรวมทั้งร่างกายของลูก และจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่อง พ่อไม่อาจพาลูกกลับไปได้จนกว่าลูกจะกลับมามีสุขภาพดี เวลานั้นพ่อมาเพื่อพา ลูกๆ ดวงวิญญาณกลับไป อย่างไรก็ตามมีภาระบาปที่ยิ่งใหญ่อยู่เหนือลูก บาบกำลังพูดกับดวงวิญญาณ พ่อมาจากอาณาจักรสูงสุดเข้ามายังต่างแดนนี้ แม้ว่าท่านจะก่อตั้งโลกแห่งสวรรค์ของท่านเอง แต่ท่านกลับไม่ได้ไปที่นั่น ที่นี่ ลูกเรียกหาอยู่ในความทุกข์ พ่อจะต้องมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อพาทุกดวงวิญญาณกลับบ้าน ไม่ว่าลูกจะมาอย่างมีความสุขหรือไม่ก็ตาม แน่แน่นอนว่าทุกคนจะต้องกลับไป พ่อที่ไร้ขีดจำกัด ผู้เป็นความตายเหนือความตายทั้งหมด พ่อจะพาทุกดวงวิญญาณกลับบ้านอีกครั้งซึ่งหมายความว่าท่านมาเพื่อทำลายมนุษย์ทั้งหมด เมื่อสามีมของผู้หญิงตาย เธอจะร่ำไห้อย่างมาก เวลานั้นลูกพูดว่า พาพวกเราออกไปจากที่นี่ด้วยเถิด พวกเราไม่ต้องการสิ่งใด อย่างไรก็ตามลูกๆ ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่อาจถูกพากลับบ้านได้ ดังนั้นพ่อจึงมาเพื่อทำให้ลูกๆ บริสุทธิ์ เมื่อลูกคิดว่าตนเองเป็นผู้ที่ปราศจากร่างและลืมร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดเท่านั้นที่ลูกจะกลับมามีสุขภาพดีได้ เมื่อลูกจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อแสดงวิธีการต่างๆ ที่ดีมากให้แก่ลูกๆ ทุกวงจร ลูกรู้ว่ร่างกายทั้งหมดนี้จะกลายเป็นเถ้าถ่าน เมื่อถึงโฮลีกะ ด้ายนั้นจะไม่ถูกเผา ทำนองเดียวกัน ดวงวิญญาณไม่เคยถูกเผา อย่างไรก็ตามกองฟางนี้จะถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ ร่างกายทั้งหมดจะถูกเผาและกลายเป็นเถ้าถ่านแล้วทุกดวงวิญญาณจะกลับมามีสุขภาพดีได้อีกครั้ง เพื่อที่ลูกๆ ดวงวิญญาณจะกลับมามีสุขภาพดี ลูกจะต้องทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในสำนักดวงวิญญาณอยู่เสมอ แม้แต่ขณะที่มีร่างกาย ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมีโยคะอยู่กับพ่อ เหมือนที่ชั้นยาสดมีโยคะอยู่กับธาตุบราห์ม พวกเขาพูดว่าตนจะหลอมรวมเข้าไปในธาตุแสงนั้น โยคะสติปัญญาของพวกเขาคิดติดอยู่กับธาตุแสง ไม่ใช่ว่าพวกเขาออกจากร่าง แต่พวกเขาคิดว่า เพราะมีโยคะอยู่กับ

ธาตุ บราห์ม พวกเขาจึงหลอมรวมเข้าไปในนั้น เหตุนี้เองพวกเราจึงเรียกพวกเขาว่าผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับธาตุบราห์ม พวกเขามีความรู้เกี่ยวกับวัตถุธาตุ แต่ลูกๆดวงวิญญาณมีความรู้ว่าลูกอาศัยอยู่ในธาตุแสงนั้น พวกเขาเชื่อว่าตนจะหลอมเข้าไปในธาตุแสงนั้น หากพวกเขาพูดว่าตนจะไปอาศัยอยู่ที่นั่น อย่างน้อยสิ่งนั้นก็ยิ่งถูกต้องแม่นยำ ดวงวิญญาณไม่อาจหลอมรวมกับธาตุแสงได้ พวกเขาให้ตัวอย่างของฟองที่หลอมรวมกับมหาสมุทร แต่สิ่งนั้นผิด ไม่ใช่เรื่องของ การหลอมรวมเข้าไปในแสง ดวงวิญญาณที่ไม่สูญเสียจะบรรจบพบที่ทั้งหมดที่ไม่อาจถูกทำลาย ชันยาสีทั้งกิเลส แต่ก็ไม่มีใครในหมู่พวกเขาจะกลับบ้านได้ พวกเขาใช้ชาติเกิดที่นี้อย่างต่อเนื่อง การขยายตัวเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทุกคนต้องผ่านสภาพสโตริชและตโม ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เวลานี้ดูสิว่ามีโรคภัยไข้เจ็บหลากหลายประเภทมากมายเพียงไรที่กำลังปรากฏขึ้นมา ก่อนหน้านั้น ไม่มีโรคภัยมากมายเช่นนั้น ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้บาบามาเพื่อพาทุกดวงวิญญาณกลับบ้าน ลูกพูดว่า บาบา พาเรากลับบ้านด้วยเถิด ทุกคนจะได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต แต่ไม่ใช่ว่าทุกคนจะได้ไปยุคทอง ทุกคนต้องเข้ามาสู่ศาสนาของตนอีกครั้งตามเวลาของตนเอง ลูกรู้ว่าศาสนาใดมาเวลาใด บาบามาอย่างแน่นอนเช่นกันเหมือนกับที่ท่านทำในวงจรที่แล้วและท่านจะพาทุกดวงวิญญาณกลับบ้านเหมือนกับเคยทำ โลกจะได้รับปฏิกมามากมายเหลือเกิน ปฏิกมีความจำเป็นสำหรับโลกใหม่ เหตุนี้เองมนุษย์และสัตว์ทั้งหมด ฯลฯ จะถูกทำลายและกลายเป็นปุ๋ย จากนั้นผืนดินของยุคทองก็จะผลิตผลไม้ที่ดีมากๆ ลูกๆยังเคยมีนิมิตของสิ่งนี้ด้วย ลูกๆ เข้าใจว่าบาบา คือความตายเหนือความตายทั้งหมด ทุกคนพูดว่า บาบา เราจะไปกับท่านอย่างมีความสุข พาเรากลับไปเถิด เรากำลังประสบกับความทุกข์มากมายที่นี่ นี่คือนานที่สร้างความทุกข์ ในดินแดนแห่งความทุกข์ ผู้คนสร้างความทุกข์ให้กันอย่างต่อเนื่อง มีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัดที่นี่ ดังนั้นพ่อจึงมาเพื่อพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุข เวลานี้จงจดจำผู้เดียวเท่านั้นแล้วลูกจะได้รับสิทธิในมรดกของตนจากท่านได้ มิฉะนั้นนั้นแล้ว ลูกจะไม่อาจรับสิทธิในมรดกแห่งอาณาจักรได้อย่างเต็มที่ แต่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของประชากร พ่อมาและให้ความสุขแห่งอาณาจักรแก่ลูกๆ ผู้ก่อตั้งศาสนาไม่ได้ก่อตั้งอาณาจักร อาณาจักรนี้กำลังถูกก่อตั้งขึ้นมาในวิถีที่แผ่แผ่ ไม่มีใครรู้ว่าอาณาจักรของลัทธิขงจื๊อและนารายณ์แห่งยุคทองนั้นถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร เหล่าเทพที่อยู่ในรูปมนุษย์มาจากที่ใดหากมีเหล่าปีศาจอยู่ในยุคเหล็ก ไม่เคยมีสงครามระหว่างพวกปีศาจกับเหล่าเทพ ไม่มีเรื่องของสงครามหรือการใช้ดาบของตัณหา ในกรณีนั้น แล้วเหตุใดพวกเขาจึงแสดงให้เห็นสงครามที่เกิดขึ้น พวกเขาทุกคนสับสน โลกยังคงเป็นโลกเดิมแต่เวลาเท่านั้นที่เปลี่ยนไป นี่คือนานวันอันไร้ขีดจำกัดและกลางคืนอันไร้ขีดจำกัด ยุคทองและยุคเงินเป็นกลางวัน ไม่มีการต่อสู้ที่นั่น แล้วพวกเขาได้รับอาณาจักรเช่นนั้นอย่างไร ไม่มีอาณาจักรในยุคเหล็ก ลูกพูดว่า บาบา งานของการก่อตั้งของท่านนั้นแสนมหัศจรรย์เหลือเกิน ท่านทำให้ลูกๆ จำนวนมากมายมีความสุข ใช่ แต่ลูกๆแต่ละคนจะได้รับสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ตามความเพียรพยายามที่ลูกๆทำ ลูกรู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาทุก 5,000 ปี แม้ว่าบางคนจะเรียกท่านว่า “พราน” หรือ “พระเจ้า” ท่านก็ยังเป็นพ่อ ที่ดีที่สุดว่า “พ่อ” พระเจ้าคือพ่อของเรา ไม่มีความสุขแต่เพียงพูดว่า “พระเจ้า” เมื่อพวกเขาพูดว่า “พระเจ้า” พวกเขาคิดว่าท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ในขณะที่เรียกท่านว่า “พ่อ” พวกเขาจะไม่คิดว่าท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานี้ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังฟัง ลูกเข้าใจว่าบาบาของลูกมาแล้วและท่านกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์ด้วยโยคะ ดังนั้นลูกจึงต้องจดจำพ่อ ครูและ สัทกูรู ลูกมีความรู้สึกนั้นด้วยการอยู่ที่นั่นเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าบาบา เราคือดวงวิญญาณและเรากำลังเล่นบทบาทผ่านร่างกาย บาบา มาเพื่อพาพวกเขาเรากลับไป เรากำลังทำความเพียรพยายามที่จะมีโยคะกับบาบา ขณะกำลังจดจำบาบา เราจะกลับไปหาบาบา มีชันยาสีที่สูงส่งมากบางคนทิ้งร่างกายไปขณะที่กำลังนั่ง พวกเขาเชื่อว่า ฉันท ดวงวิญญาณ จะไปและหลอมเข้าไปในธาตุบราห์ม ผู้คนทำความเพียรพยายามที่จะได้รับโมกษะ (การหลุดพ้นอันเป็นนิรันดร์) หรือมุกติ (การหลุดพ้น) ทุกคนต้องการการหลุดพ้นอันเป็นนิรันดร์หรือการหลุดพ้น เพราะมีความทุกข์มากมายในโลกนี้ พวกเขาไม่รู้วาทะโลกต้องหมุนไปและบทบาทของแต่ละคนนั้นต้องไม่สูญเสียอย่างแน่นอน สติปัญญาของลูกควรจะเป็นเหมือนกับจินนี่ ในเรื่องราวของจินนี่ เขาพูดว่า จงให้งานนั้นทำด้วยเถิด มิฉะนั้นฉันจะกินท่าน ดังนั้นเขาจึงได้รับงานของการปีนขึ้นลงบันได พ่อยังบอกลูกด้วยว่า จงให้โยคะสติปัญญาของลูกติดต่อกับพ่อ มิฉะนั้น มายา จินนี่จะกินลูก มายาเป็นเหมือนจินนี่ เธอจะไม่ปล่อยให้ลูกมีโยคะ มายาจะกินแม้แต่ลูกที่ดี เข้มแข็ง กล้าหาญและทรงพลังทั้งเป็น ลูกรู้ว่าบาบา มาเพื่อสอนลูก พ่อพูดว่า ลูกๆ เวลานี้พ่อมาเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าลูก เวลานี้จงจดจำพ่อ มิฉะนั้นแล้วมายา จินนี่จะกินลูก งานนี้ที่ให้กับลูกก็เพื่อประโยชน์ของลูกเองเพื่อที่ว่าลูกจะได้กลายเป็นนายของโลก จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและทั้งสำนักของร่างกายทั้งหมด การเป็นชันยาสีหมายถึงการทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก แต่ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกเข้าใจว่าบาบา กำลังทำให้ลูกเป็นเทพด้วยความรู้และพลังโยคะ อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา นี่คือนานาโยคะ สิ่งต่างๆเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ อะไรเกิดขึ้นกับพื้นดินหลังจากที่พวกเขาศึกษาวิชาโยคะ พวกเขาแค่เพียงละลายไปบนภูเขาหรือ ในกรณีนั้น ลูกจะบอกได้ว่าอย่างไรว่าอาณาจักรถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร เวลานี้ลูกๆเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ บาบาพูดว่า เวลานี้จงจดจำพ่อ จงมาเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และทำตามศรัทธาของพ่อ จงรับคำแนะนำในทุกสถานการณ์อย่าง

ต่อเนื่อง หากลูกๆของลูกต้องการแต่งงาน อย่าคัดค้าน บัญชีของแต่ละคนนั้นแตกต่างกันไป ไม่ว่าเด็กจะเป็นเช่นไร มีการรับรู้บัญชีของเขาและให้คำแนะนำตามนั้น บางคนพูดว่าพวกเขาต้องการให้ลูกๆแต่งงาน แน่แน่นอนว่าลูกให้พวกเขาแต่งงานได้ หากลูกมีเงิน ลูกยังสร้างบ้านได้เช่นกัน ไม่มีการคัดค้านในเรื่องนั้น จงสร้างบ้าน ให้ลูกๆ ของลูกแต่งงานและสะสมบัญชีทั้งหมดของลูก เวลานั้นเป็นที่เข้าใจได้ว่าใครจะได้รับสิทธิในสถานภาพที่ดี นี่เป็นเรื่องที่ยากมาก ลูกต้องการสติปัญญาที่ยาวไกลสำหรับเรื่องนี้ การรับสิทธิในอาณาจักรไม่ใช่เรื่องเล็กๆ จงจับเส้นธุรกิจของการสะสมหนี้สินทั้งหมดที่ยังค้างอยู่กับลูกๆของลูก ก่อนอื่น อย่างน้อยที่สุดจงสะสมหนี้สินที่ยังค้างอยู่และบัญชีที่ลูกอาจจะมียกกับผู้อื่น นี่คือนี่สิ่งที่ลูกต้องเข้าใจด้วยเช่นกัน กุมาริไม่มีภาระใดๆ ผู้สร้างต้องทำทุกงานให้เสร็จ เพียงเท่านั้นเองบาบาจึงจะทำให้พวกเขาเป็นทายาทได้ มายาจะต่ออายุลูกอย่างหนัก แต่ลูกยังเข้าใจด้วยว่า บาบาอ่อนหวานมากๆ ท่านมาเพื่อชำระลูกทุกคนให้บริสุทธิ์และพาลูกๆกลับบ้าน ลูกต้องมีความรักมากมายต่อพ่อเช่นนั้น ท่านนั้นแสนหวาน มีความสุขที่ไร้ขีดจำกัดในยุคทอง ด้วยเหตุนี้ทุกคนจึงจดจำสิ่งนั้น เมื่อบางคนตาย พวกเขา ก็พูดว่าเขาได้จากไปสู่สวรรค์แล้ว นี่เป็นชื่อที่หวานชื่นอย่างยิ่ง สิ่งใดที่เกิดขึ้นในอดีตต่อมาจะได้รับการยกย่องในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งต่างๆเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทองและยุคเงิน ดังนั้นบาบาจึงให้งานของเงินนี้แก่ลูกว่า จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ มิฉะนั้นแล้วมายา เงินนี้จะกินลูก ลูกต้องมีการจดจำระลึกถึง จงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ใช่ ลูกยังคงต้องหาเลี้ยงร่างกาย ลูกต้องทำงานวันละ 8 ชั่วโมงเพื่อหาเลี้ยงร่างกาย เพราะลูกคือคาร์มาโยคี แต่ลูกยังคงต้องเพียรพยายาม ลูกยังต้องหาเวลา 8 ชั่วโมงเพื่อทำความเพียรพยายามของตนเองด้วย แต่เพียงคิดว่า เวลานั้นนั้นเป็นของบาบา ร่างกายนี้เก่า ลูกต้องตัดการติดยึดทั้งหมดที่มีต่อร่างกาย หากหลังจากอยู่ในการจดจำระลึกถึงและพยายามที่จะขจัดการติดยึดแล้ว ในเวลาสุดท้ายการติดยึดบางอย่างยังคงหลงเหลืออยู่ ลูกก็จะไม่ได้รับสิทธิในโชคแห่งอาณาจักร การมาเป็นนายของโลกล้วนใช้ความเพียรพยายาม เวลานั้นบาบาจะมาเพื่อปลดปล่อยลูกๆออกจากดินแดนแห่งความทุกข์นี้และพาลูกๆกลับไป เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าผู้ให้อิสรภาพ ผู้นำทางและผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านเป็นผู้นำทาง (เพื่อชี้หนทางให้แก่ลูก) ลูกต้องอธิบายว่าพ่อต้องมาเพื่อสร้างอาณาจักรของรามและทำลายอาณาจักรของราวัน ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ก่อตั้งความสงบ ผู้ที่เป็นผู้ช่วยของท่านจะได้รับรางวัลสันติภาพ ผู้เดียวที่ก่อตั้งความสงบเท่านั้นจะให้อาณาจักรที่เต็มไปด้วยความสงบแก่ลูกได้ ท่านคือบาบาผู้เป็นที่รักที่สุด ผู้ที่ให้มรดกแก่เราทุกคน ลูกทำตามศรัทธามากขึ้นเพียงไร ลูกจะกลับมาสูงส่งมากขึ้นตามนั้น ลูกเข้าใจว่าศรีศรี(ผู้เดียวที่สูงส่งสองชั้น)กำลังทำให้ลูกเป็นศรีลักษมีและศรีนารายณ์ อาณาจักรสุริยวงศ์และจันทร์ราวส์ 21 ชาตินั้นกำลังถูกสร้างขึ้นมาในเวลานี้ อังชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเป็นผู้ที่มองการณ์ไกลและสะสมบัญชีของบ่วงกรรมทั้งหมด หากลูกมีหนี้สินอยู่ในบัญชีกรรม จงสะสมสิ่งเหล่านั้นและอยู่อย่างเบาสบายแล้วลูกจะกลายเป็นทายาท
2. จงเป็นคาร์มาโยคีและทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพ พร้อมกันนั้น จงใช้วันละ 8 ชั่วโมงในการทำความพยายามของตนเอง แน่แน่นอนว่าจงจับเส้นการติดยึดที่ลูกมีกับใครก็ตาม

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่ในความสันโดษและหาทางออกให้กับทุกปัญหาด้วยการมั่นคงอยู่ในรูปที่เป็นนิรันดร์ ศาสนาดั้งเดิมของลูก การกระทำที่บริสุทธิ์ของลูก รูปแบบดั้งเดิมของลูก และแผ่นดินดั้งเดิมของลูกนั้น ทั้งหมดคือความสงบ พลังพิเศษของยุคบรรจบพบกันคือพลังแห่งความเจียบ ลักษณะที่เป็นนิรันดร์ของลูก คือการเป็นตัวของตัวเองและการให้ความสงบแก่ทุกคน ทางออกสำหรับทุกปัญหาของโลกหลอมอยู่ในพลังแห่งความเจียบนี้ ดวงวิญญาณที่เป็นตัวของความสงบจะอยู่ในสันโดษและจดจ่อมีสมาธิเสมอ ด้วยสมาธินี้ ลูกจะพัฒนาพลังการแยกแยะและตัดสินใจได้ นี่คือนี่ทางออกง่ายๆให้กับทุกปัญหาทั้งในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสำหรับทุกสิ่งที่ลูกทำเพื่อพระเจ้า

คติพจน์: การให้ประสบการณ์แห่งความสงบด้วยพลังแห่งสายตา ทศนคติ และสำนึกของลูกคือการเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่